

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima septima Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

cernebatur: Annuè præterea sacellum illud & virginis tumba exornabantur, non die decima quarta Aprilis, sed die quarta Paschatis, & festum eius celebrabatur cum solemni sacro, & officio de Trinitate (eo quod in canonem sanctorum relata non sit à Romano Pontifice) cum concione tamen sub sacro de eius vita & passione. Habuit quoque conuentus sororum sancti Francisci altare consecratum in honorem sanctæ *Lýdwýde* virginis, versus occidentem, eo in loco ubi lecto decumbens, Deo in hac vita seruijsse ferretur. Sed hæc omnia hostes fidei, & omnis pietatis, funditus euetterunt anno septuagesimo secundo, non cogitantes quod cessante vento persecutionis eadem catholicorum zelo, cum maiori gloria Dei, & virginis eius, restauranda forent.

Decima septima Aprilis.

1°. De sancto Landrico, episcopo.

Ex lectionibus ecclesiæ Canonicorum & dominorum oppidi Sonegiensis.

Sonegijs, natalis sancti LANDRICI, episcopi & confessoris. Qui parentes habuit sanctitate & nobilitate illustres, beatum Madelgarium, agnomine Vincentium, & Vualdetrudem; quorum omnes proles in Sanctorum numero ascriptæ cognoscuntur. Ex his Landricus, qui primus ab utero matris natiuitatis exordium sumsit, sic gradatim virtutum iter accelerauit, vt in cathedram Metensis Pontificij dignaretur cum Dominus sublimare. Post obitum autem patris, postposito episcopio, vsque ad felicem transitum, Sonegiense monasterium rexit: ubi etiam est tumulatus. Corpus autem à fratribus sæpe deportari solet ad villam Taxandriæ, Feleppam, quæ eleemosynaria distributione beato Vincentio est tradita. Quodam autem anno aduocatus villæ ad proprios

proprios vsus rapuerat annonam: fratres ea de causa tulerunt sanctum Landricum, vt hæreditatem paternam tueretur. Cùm itaque fortior armatus eò superueniret, Dei vltio inuasores suam iniustitiam recognoscere coëgit. Cæterum Sonégiensis congregatio, primò fuit monastica, deinde Canonica, tertio sanctimonialium: per quas sic perijt ecclesiæ supellex, vt & reliquæ beati Landrici negligenter, & Calendæ festiuitatis eius, per aliquot annorum curricula obliuione tegerentur. Post diuersas autem admonitiones de festi negligentia, reuolutis Calendis, Nonis, & Idibus decimo quinto Calendas Maij iusti viri transitum reppererunt.

^a Non numeratur autem inter episcopos Metenses, fortassis quòd solum fuerit coepiscopus ad infidelium conuersionem, vt multi alij per ea tempora episcopi. Nec puto eum Canonicum fuisse, sed monachum, quamuis liber secundus Chronicorum Cameracensium habeat beatum Vincentium Sonégijs monasterium ^b Canonicorum struxisse. Hoc enim ab historia sancti Landrici discrepare ex superioribus notum est. Cæterum *Felep* olim hæreditaria ecclesiæ sancti Vincentij villa in Taxandria: item *Dorne*, & *Erp*, nunc territorio *Rauesteyn* in cliuia annumerantur, & restigescente inter multos fide & charitate, parum emolumenti inde accipitur.

^a Non mirum cùm non fuerit Metensis sed Meldensis episcopus. Vide Chro. Camera. lib. 2. cap. 46. & ibidem notas nostras.

^b Non habetur Canonicorum.

Die

Aprilis 17.

NATALES

2°. De beato Geruino, secundo Abbate
in Alden-burg.

Ex libro obituum, & vita per Hariulphum
successorem scripta.

Decimo quinto Calendas Maij obiit dominus Geruinus, quondam abbas secundus cœnobij in *Alden-burg*. Fuit natione Flandrensis, genere mediocris, bis Ierosolymam ex ardore fidei adiit: Romam & alia sancta loca inuisit. Cumque vitam eius innocentem & piam, affines & propinqui non rectè intelligerent, secessit ad monasterium sancti Vuinoci, vbi ad presbyterij gradum sub Teruanensi episcopo ascendit. Implo-
rauit etiam sancti Nicolai opem, cum eum negotiatores Barum transtulerant. Habitauit in silua abbatis Corbeien-
sis, deinde reclusus sub basilica sancti Petri in *Alden-burg*, quia locus ille, per dignitatem S. Petri, miraculorum signis illustrabatur. Postea sedes fixit penes montem *Cassel*, donec à fratribus Aldenburgensibus, qui eius in sanctis actionibus vitam nouerant, electus est in abbatem. Quibus tandem electus cessit, benedictionem accipiens Gandau à Lamberto episcopo Tornacensi. Dæmoniacos & lunaticos sæpe sanauit. In prophetia clarus erat. Quadraginta annis à carne & pinguedine abstinuit. Munera potentum, qui iniquitate præualebant, accipi non sinebat. Cæterum abbatali vitæ præponens solitariam, ea resignata, ad hanc redijt, secedendo in Yuassam ad siluam *Cosfort*, vbi ædificauit ecclesiolam, apud quam obiit anno millesimo centesimo decimo septimo. Quæ omnia à nobis ignorarentur, nisi exstarent ad Vuilhelmum Dorouernensem archiepiscopum dialogi Hariulphi de miraculis S. Petri Apostoli in *Alden-burg*, & de vita Geruini sui antecessoris.

Decima